Copi.

Skrevne Digte.
udaterede 9

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Den lille Dreng i Kurven ligger
Som efter Fugle paa sin muntre Vei;
Af hved Smaaguderne med Vinger siger,
Forstaaer det Bitterste han ei. —
Den elskovsvente Elskerinde
Har fanget Amor, Kys paa Kysse fæes,
Til reent Forelskelsen mea svinde,
Tilsidst hun borer ham ved Vingen som en Gaas. —
Der sidder Husbond, — og med sore Skykker
Den Amor, han i henrykt Øieblik
Ved Ægteskab paa Halsen fik,
Nu Centnerstung ham Skulder trykker,
Og dog den truer med at flyve bort;
Men Gubbene der, kom reent tilkort,
Forgjæves han sin matte Hænd udstrækker
Mod Elskovsguden, som i Flugt ham gjækker.

Og er da Kjærlighed kun Tant?
Og vilde Kunstneren paa denne Sune os lære,
At Mennesket den bør undvære?
O Du Kortsynede see mere grent!
Seer Du ei Psyche söden Flemme vakke,
Og sin Veninde Guden rakke?
Som Rosen springer ud i Vaar,
Udspringer Kjærlighed i Ungdomsaar
I skjønne, varme, dybe Sjæle,
Og der — saaledes som Rosen — den er Dunst.
Den sætter sig et ewigt Eftermæle
I hellig Tro, i Poesi og Kunst!

(Afskrift)